

ת"פ 35151/04/13 - מדינת ישראל נגד ל. א.

בית משפט השלום באשדוד

ת"פ 35151-04-13 מדינת ישראל נ' א.א. (עציר) ת"פ 47768-01-14 20 פברואר 2014

בפני כב' השופטת גילת שלו
המאשימה
נגד
הנאשם
ל. א. א. (עציר)
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד ישי נגר

הנאשם מובא ממעצר וב"כ עו"ד חסונה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מורה על צירוף ת"פ 47768-01-14 לתיק שבפניי.

מועד הדיון שנקבע ליום 15/6/14 בפני כב' השופטת שמואלי בטל.

המזכירות תעביר העתק הפרוטוקול לכב' השופטת שמואלי.

ניתנה והודעה היום כ' אדר תשע"ד, 20/02/2014 במעמד הנוכחים.

גילת שלו, שופטת

הכרעת דין

על פי הודאת הנאשם אני מרשיעה אותו במיוחס לו בכתב האישום בתיק המצורף.

ניתנה והודעה היום כ' אדר תשע"ד, 20/02/2014 במעמד הנוכחים.

עמוד 1

גזר דין

הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של איומים בכך שביום 17/4/13 במהלך ויכוח עם אמו, איים הנאשם על אמו באומרו, אני אביא פח נפט ואני אשרוף את כל הבית, לא יהיה לך לא ירושה ולא בית.

הנאשם צירף ת"פ 47768-01-14 במסגרתו הודה והורשע בעבירה של הפרת הוראה חוקית בכך שביום 15/1/14 עזב את הקהילה הטיפולית קריית שלמה, אליה נשלח וביום 22/1/14 הסגיר עצמו בתחנת המשטרה.

הנאשם יליד 1972 ולחובתו 15 הרשעות קודמות בגין עבירות סמים, רכוש, אלימות, הפרת הוראה חוקית ועוד, כאשר המאשימה הגישה לעיוני מס' גזרי דין, לפיהם הורשע הנאשם בעבר בעבירות נגד בני משפחתו.

כך ביום 6/6/2002 נדון הנאשם בגין עבירות של תקיפת אביו, איומים על בני משפחתו והיזק בזדון לעונש מאסר בן 7 חודשים.

ביום 4/2/09 נדון הנאשם בגין עבירות של היזק לרכוש במזיד ואיומים על אמו שישרוף את הבית, לעונש מאסר בן 3 חודשים.

ביום 1/9/09 נדון הנאשם במסגרת הסדר טיעון בגין עבירה של איומים על אמו לעונש מאסר בן 5 חודשים, תוך הפעלת מאסר מותנה בחופף.

ביום 11/11/10 נדון הנאשם בגין עבירה של איומים על אמו בכך שישרוף לה את הבית לעונש מאסר בן 9 חודשים, לאחר הפעלת מאסר מותנה כשחלקו בחופף, תוך שכב' השופטת לביא ציינה כי הסדר הטיעון סביר אך מקל. באותו גזר דין הוטל על הנאשם מאסר על תנאי בן 10 חודשים שהינו בר הפעלה בעניינו.

ב"כ המאשימה הפנתה כאמור בעיקר לעברו הפלילי של הנאשם, לעובדה שבעיית השימוש בסמים ואלכוהול לא טופלה ולבעיותיו הנפשיות של הנאשם ועתרה להטלת עונש מאסר ברף הבינוני גבוה של המתחם (מאסר קצר עד שנה וחצי) והפעלת המאסר המותנה במצטבר וכן מאסר על תנאי והתחייבות.

הסניגור עתר להסתפק בתקופת המאסר המותנה, הפנה לחומר הקלה יחסית של העבירה ולנסיבותיו האישיות של הנאשם.

לטענתו, מאחר והמאסר המותנה ארוך יחסית אין מקום להטלת עונש נוסף.

יצוין כי לאחר הרשעתו של הנאשם הופנה הנאשם לשירות המבחן על מנת לבחון אפשרות טיפולית.

שירות המבחן פירט את נסיבותיו האישיות הלא פשוטות של הנאשם, אליהן נחשף ביהמ"ש במהלך ניהול ההוכחות גם באמצעות חוות הדעת שהוגשה לתיק.

שירות המבחן הפנה למערכת היחסים הבעייתית של הנאשם עם אמו, אשר גם הנאשם התייחס אליה באופן אמביוולנטי ומורכב.

הנאשם הפנה על פי המלצת שירות המבחן לטיפול גמילה בקהילה טיפולית אך למרבה הצער לא החזיק מעמד בקהילה ולאחר תקופה של כשבועיים ברח מהקהילה, הביע רצון להשתלב במסגרת טיפולית פתוחה אך בשל העדר חלופת מעצר ומקום מגורים, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית.

בסימן א1 לפרק ו' לחוק העונשין, שכותרתו "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה" נקבע עקרון ההלימה כעקרון המנחה בענישה, היינו, ניתן משקל בכורה לשיקולי הענישה של גמול, ונקבע כי בראש ובראשונה, על העונש להלום את חומרת העבירה ואת מידת אשמו של הנאשם.

הערך המוגן בעבירות של אלימות בתוך המשפחה, הינו זכותו של האזרח להגנה על שלומו, בטחונו ושלמות גופו בין כתלי ביתו. העבירות נועדו בעיקר להגן על החוליה החלשה במשפחה מפגיעה של בעל הכח הפיזי או הכלכלי, המנצל בין היתר את רגשות האהבה, הפחד, הבושה או התלות של הקרוב בו.

אשר לעבירת האיומים, הערך המוגן במסגרתה הינו ההגנה על שלווה נפשו של אדם, בטחונו, חופש הפעולה וחופש הבחירה שלו (ראו ע"פ 103/88, **ליכטמן נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(3), 373).

העבירה בענייננו, לאור נוסח האיום ונסיבותיו, אינה מצויה ברף עליון של חומרה, וחומרתה העיקרית מצויה בכך שהיא הופנתה כלפי אמו, אשה מבוגרת, שבמהלך עדותה בפני התרשמתי מאהבתה הרבה ומדאגתה לנאשם, ואשר אין ספק כי היתה ראויה לכבוד ולנחת מבנה, ולא לאיומים, להפחדה ולפגיעה בבטחונו בתחומי ביתה.

לטעמי, לאור הערך המוגן, נסיבות ביצוע העבירה בענייננו ומדיניות הענישה הרווחת בתיקים כגון זה, שרבים מהם מסתיימים בענישה מותנית בלבד, מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם נע בין מאסר מותנה ל- 8 חודשי מאסר בפועל.

בבואי לגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחם העונש האמור, יש להביא בחשבון לחומרא את עברו המכביד של הנאשם,

בעיקר בעבירות דומות כלפי אמו וכלפי שאר בני משפחתו, ואת העובדה שביצע את העבירה על אף קיומו של מאסר מותנה התלוי ועומד נגדו.

יצוין, כי אכן המאסר המותנה שהוטל על הנאשם אינו קל, אך עיון בגזר הדין ובנימוקיו, לרבות הסדר הטיעון המקל שהוצג בעניינו בהתחשב בעברו, מבהיר מדוע בחר בית המשפט להטיל על הנאשם מאסר מותנה מרתיע, לצד אימוץ ההסדר.

בעניינו של הנאשם כמעט ולא מתקיימים שיקולים לקולא, שכן הוא לא עבר טיפול בבעיית השימוש בסמים ובאלכוהול, ולא נטל אחריות למעשיו, כך שקיימת סכנה כי הוא ישוב לביצוע עבירות דומות. עיקר השיקולים לקולא נעוצים בנסיבותיו האישיות של הנאשם ובמצבו הנפשי המורכב.

לגבי התיק המצורף, יש לקחת בחשבון את נסיבות ביצוע העבירה כפי שפורטו בהרחבה בתסקירי שירות המבחן ואת העובדה שהנאשם ניסה להתייצב מס' פעמים בתחנת המשטרה על פי הוראות ביהמ"ש, אך לא נעצר.

לאור כל האמור לעיל, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 6 חודשים.

2. אני מורה על הפעלת עונש של מאסר על תנאי למשך 10 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 27072-07-10 בבית משפט השלום באשדוד ביום 11.11.10, לריצוי כך ש-7 חודשים מתוכו ירוצו במצטבר ו-3 חודשים בחופף לעונש המאסר הנ"ל.

בסך הכל ירצה הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו 22.1.14, וכן ינוכו ימי מעצרו מיום 18.4.13 ועד 6.1.14.

3. מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירה נוספת של איומים או כל עבירת אלימות.

4. מאסר על תנאי לתקופה של 2 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 2 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירה נוספת של הפרת הוראה חוקית.

5. הנאשם יחתום היום על התחייבות בסך 2,000 ₪ שלא לעבור עבירה מהעבירות בהן הורשע, או כל עבירת אלימות למשך שנתיים מיום שחרורו. לא יחתום, ייאסר למשך 20 ימים.

בשולי גזר הדין אבקש מהמחלקה לשירותים חברתיים בעיריית אשדוד לבדוק אפשרות לסייע לנאשם ולאמו, הן בשילובו של הנאשם בהליך טיפולי, והן בהסדרת נושא מגוריו לאחר שחרורו מן המאסר.

ניתנה והודעה היום כ' אדר תשע"ד,
20/02/2014 במעמד הנוכחים.
גילת שלו, שופטת

הוקלדעלידישנירנסימי